

Afgørelser – Reg. nr.: 07828.00

Fredningen vedrører: Stampestrømmen

Domme

Taksationskommissionen

Naturklagenævnet   29-04-1993

Overfredningsnævnet

Fredningsnævnet   22-06-1992

Kendelser

Deklarationer

NATURKLAGENÆVNET >

Naturklagenævnets

afgørelse af 29. april 1993

i sagen om fredning af Stampestrømmens Dambrug

Vinderup Kommune, Ringkøbing Amt (sag nr. 111-31).

Fredningsnævnet for Ringkøbing Amt har den 22. juni 1992 truffet afgørelse, hvorefter matr. nr. 1m, 1n, 7l og 7f Hjelm heder, Sevel tilhørende Stampestrømmens Dambrug I/S afstås til staten v/Miljøministeriet på vilkår. Der er tillagt Stampestrømmens Dambrug I/S 4.750.000 kr. i erstatning for afståelsen. Fredningssagen er rejst af Danmarks Naturfredningsforening.

Fredningen af Stampestrømmens Dambrug I/S er en delafgørelse i forbindelse med et fredningsforslag for hele området omkring den sydlige del af Stubbergaard Sø.

Fredningsnævnets afgørelse er forelagt Overfredningsnævnet til efterprøvelse jf. naturfredningslovens § 25.

Afgørelsen er tillige påklaget af Stampestrømmens Dambrug v/advokat Arne Skovbo, Ringkøbing Amt, Danmarks Sportsfiskerforbund samt Skov- og Naturstyrelsen.

Sagen er overgået til Naturklagenævnet til behandling jf. naturbeskyttelseslovens § 104.

Stampestrømmen - også kaldet Strømmen - udspringer nord for Bjergby. Herfra løber Stampestrømmen forbi Stampestrømmens Dambrug og munder ud ved

Miljøministeriet, J.nr. 7121/11 0004

Skyllens Bro i den sydlige ende af Stubbergaard Sø. Kort før udløbet i søen løber en mindre bæk fra Mundbjerg ud i Stampestrømmen nedstrøms dambruget. Stampestrømmens Dambrug er delt i to afdelinger, som er placeret i umiddelbar nærhed af Stampestrømmen ca. 500 meter og 1.000 meter fra Stubbergaard Sø.

Dambruget består af i alt 39 fiskebassiner opført i beton. Hertil kommer 7 bassiner til behandling af slamaffald og et bundfældningsanlæg. Stampestrømmens Dambrug blev overtaget af de nuværende ejere i 1975.

I årene 1988-89 blev der observeret en tungmetalforurening af stampestrømmen. Det har ikke været muligt for Ringkøbing Amt med sikkerhed at udpege forureningskilden.

I Ringkøbing Amts recipientplan fra 1989 har Stubbergaard Sø en lempet målsætning, hvor vandkvaliteten skal kunne opfylde badevandskravene. Der har dog siden sidste halvdel af 1980'erne været badeforbud grundet en forekomst af blågrønalger. Stampestrømmen har en lempet målsætning i øvrigt. Ringkøbing Amt oplyser, at målsætningen for Stubbergaard Sø (sydlige del) ikke kan opfyldes grundet en for høj fosforbelastning.

Advokat Arne Skovbo har på vegne af Dambrugets ejere Niels Pedersen og Ejnar Sørensen påklaget fredningsnævnets afgørelse til Naturklagenævnet og påstået erstatningen forhøjet.

Danmarks Sportsfiskerforbund har støttet, at dambruget nedlægges i forbindelse med en fredning.

Skov- og Naturstyrelsen har i sin klage påstået erstatningen nedsat, idet den reelle handelsværdi er langt lavere end hvad fredningsnævnet har lagt til grund.

Naturklagenævnet skal enstemmigt udtale:

Stubbergaard Sø og Stampestrømmen har en forholdsvis lav målsætning i amtets recipientplan. Hverken ud fra et naturmæssigt eller miljømæssigt synspunkt kan recipienterne vurderes at være så værdifulde, at det kan

begrunde, at begrænsningen af udledningen fra Stampestrømmens Dambrug søges bragt til ophør ved gennemførelse af en fredning.

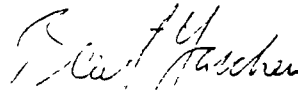
De miljømæssige forhold indenfor dambrugsområdet bør søges reguleret via bestemmelserne i miljøbeskyttelsesloven og tilhørende bekendtgørelser.

På denne baggrund finder Naturklagenævnet ikke, at der er særlige forhold, herunder særlige landskabelige forhold, som kan begrunde at Stampestrømmens Dambrug I/S kræves nedlagt med hjemmel i naturfredningslovens kap. III, nu naturbeskyttelseslovens kap. 6.

Naturklagenævnet ophæver derfor fredningsnævnets afgørelse om afståelse af Stampestrømmens Dambrug I/S til staten.

I Naturklagenævnets behandling af sagen har deltaget 8 af nævnets 11 medlemmer.

På Naturklagenævnets vegne

Bent Jacobsen

Viceformand

NATURKLAGENÆVNET

Sekretariatet

Vermundsgade 38 B

2100 København Ø.

Tlf.: 39 47 27 50

Fax.: 39 47 27 99

AH

Fredningsnævnet for Ringkøbing Amt
Retten i Herning, Nygade 1-3
7400 Herning

att. Margit Laug

29. september 1993

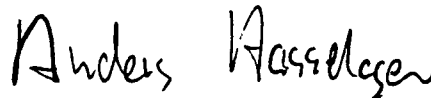
J.nr. 111/650-0001

Vedr. Stampestrømmens Dambrug

Naturklagenævnet har i afgørelse af 29. april 1993 i sagen om fredning af Stampestrømmens Dambrug anført at fredningsnævnets afgørelse omfatter matr. nr. 1m, 1n, 7l og 7f Hjelm heder, Sevel.

De korrekte matr. numre er 1m, 1n, 7g, 1l, og 7f Hjelm heder, Sevel jf. Fredningsnævnet for Ringkøbing Amts afgørelse af 22. juni 1992.

Med venlig hilsen

Anders Hasselager
fuldm.

Sendt til:

1. Advokat Arne Skovbo, Sct. Mathias Gade 66A, 8800 Viborg. j.nr. 21-306846.
2. Ringkøbing Amt, Teknik og Miljøforvaltningen, Damstrædet 2, Postboks 154, 6950 Ringkøbing. J.nr. 8-70-53-683-1-87.
3. Vinderup Kommune, Teknisk forvaltning, 7830 Vinderup
4. Danmarks Naturfredningsforening, Nørregade 2, 1165 Kbh. K.
J.nr. 88-03-30-fr-jr-683.
5. Skov- og Naturstyrelsen, Haraldsgade 53, 2100 Kbh. Ø. j.nr. 1211/11-0004.

Miljøministeriet, J.nr. 1211/11-0004

1 OKT. 1993

ZRE.m.v

90

FREDNINGSNÆVNET >

U d s k r i f t
af

protokollen for fredningsnævnet for Ringkøbing amts fredningskreds.

År 1992 den 22. juni blev i sagen

R.A.F. 111/1989

fredning af arealer omkring Stampestrømmen og Mundbjerg syd for Stubbergård Sø, Vinderup Kommune

afsagt sålydende

K e n d e l s e :

Den 22. juni 1989 rejste Danmarks Naturfredningsforening fredningssag for arealer omkring Stampestrømmen og Mundbjerg syd for Stubbergård Sø, Vinderup Kommune, omfattende et areal på ca. 107 ha, med det formål at beskytte Stubbergård Sø og det smukke landskab omkring søen. Forslaget indebærer, at den eksisterende fredning omkring søen udvides og forbedres, således at ådalen syd for søen kommer med i en fredning, og således at man på længere sigt kan få en renere og smukkere Stampestrøm. Det foreslås, at de nuværende naturforhold forbedres, bl.a. ved at man ophører med at drive dambrug ved Stampestrømmen, idet det eksisterende dambrug Stampestrømmens Dambrug I/S foreslås lukket mod erstatning, hvorefter der udarbejdes en plan, hvorefter man tilstræber at genskabe Stampestrømmens naturlige forløb.

Under sagens behandling har nævnet udskilt spørgsmålet vedrørende dambrugets nedlæggelse til særskilt behandling forinden behandlingen af den øvrige del af fredningsforslaget, der vedrører bestemmelser vedrørende bebyggelse, terrænændringer, bevoksninger m.m., idet nævnet finder, at omfanget og karakteren af de øvrige bestemmelser tildels må være afhængig af, hvorvidt bestemmelsen om dambrugets nedlæggelse gennemføres, lige-

som formålet med gennemførelsen af denne del af fredningen og hensynet til dambrugsejernes berettigede interesse kræver, at denne del af fredningen udskilles til særskilt behandling, og ikke må afvente de mere detaljerede bestemmelser for området iøvrigt.

Stampestrømmens Dambrug I/S v/ direktør Ejnar Sørensen og dambrugsejer Niels Pedersen har under forudsætning af, at der kunne opnås en acceptabel pris for dambruget, ikke villet modsætte sig fredningen, men har påstået en erstatning på 7.200.000 kr. under forudsætning af, at dambruget afstås i en tilstand, hvor ejerne er berettiget til, men ikke forpligtet til, at drage omsorg for, at en fortsat driftsmulighed elimineres, herunder ved eventuel nedbrydning af anlæg og/eller bygninger.

Under sagen har nævnet nærmere gennemgået dambrugets forhold på grundlag af materiale, der er forelagt nævnet af ejerne og af Ringkjøbing Amtskommune. Herunder er oplyst følgende:

Efter ansøgning meddelte Ringkjøbing Amtsråd i skrivelse af 17. november 1981 Stampestrømmens Dambrug I/S foreløbig vandindvindingstilladelse til indvinding af 250.000 m³ grundvand pr. år på nærmere anførte vilkår, herunder at ansøgerne skulle lade foretage en prøvepumpning af den udførte boring. Da den af amtsrådet i den foreløbige tilladelse fastsatte prøvepumpningsrapport ikke blev tilsendt Ringkjøbing Amtskommune, meddelte amtskommunen i skrivelse af 2. december 1983, at prøvepumpningen skulle afholdes i overensstemmelse med vilkårene i den foreløbige indvindingstilladelse, samt at resultatet skulle sendes til amtskommunen inden 1. maj 1984. Denne afgørelse blev af dambruget påklaget til Miljøstyrelsen, som i skrivelse af 24. januar 1984 stadfæstede amtsrådets afgørelse. Denne angørelse påklagede dambruget til Miljøankenævnet, der i afgørelse af 16. maj 1984 stadfæstede afgørelsen, idet fristen dog forlængedes til 1. januar 1985. I skrivelse af 21. december 1984 til Ringkjøbing Amtskommune meddelte dambruget, at der fra dambrugets boring ikke kunne indvindes 100 m³/time, og at man derfor ønskede ansøgningens mængde reduceret til 50 m³/time, idet det forudsattes, at der pumpes i ca. 4 måneder, hvilket svarer til 150.000 m³/år, og man anmodede på dette grundlag om, at den endelige tilladelse blev meddelt. I skrivelse af 28. august 1985

meddelte amtskommunen dambruget, at kravet om prøvepumpning fastholdtes, og at man fastsatte den 1. januar 1986 som ny frist for at indsende prøvepumpningsrapporten. Efter at en landvæsenskommissionssag om erstatning var hævet fra dambrugets side, frafaldt amtskommunen kravet om prøvepumpning, og den 12. juni 1987 meddelte Ringkjøbing Amtskommune dambruget endelig tilladelse til indvinding af grundvand til dambrug på 150.000 m³/år, 50 m³/time, gældende for tidsrummet til den 1. juli 1997. I skrivelse af 25. juli 1989 fra Danmarks Naturfredningsforenings lokalkomité i Vinderup til Ringkjøbing Amtskommune anmodede lokalkomitéen om en undersøgelse, idet man oplyste, at dambruget på det seneste havde pumpet vand fra en grundvandsboring i et omfang, der svarer til 600.000 m³ på årsbasis. I en påtegning af 6. november 1989 fra Vinderup Kommune på en forespørgsel fra amtskommunen oplystes det, at Niels Pedersen telefonisk samme dag havde oplyst, at der siden maj 1989 havde været pumpet, hvad der svarer til 500.000-600.000 m³ på årsbasis til fortynding af vandet i vandløbet. Der var ikke monteret timetæller, og Niels Pedersen agtede ikke at få monteret en timetæller. Der ville blive nægtet tilsynet adgang til dambrugets område. I skrivelse af 14. december 1989 meddelte Ringkjøbing Amtskommune dambruget, at amtsrådet på møde den 5. december 1989 havde vedtaget, at dambrugets grundvandsindvinding skulle måles ved vandmåler, som skulle være monteret inden den 1. februar 1990. I skrivelse af 7. marts 1990 oplyste Vinderup Kommune over for amtskommunen, at ved tilsynsbesøg den 6. marts 1990 oplyste Niels Pedersen, at der ikke var monteret vandmåler, og at der heller ikke ville blive monteret en sådan. Han havde selv beregnet de indvundne vandmængder for 1989 til 342.100 m³. På et møde den 8. maj 1990 vedtog amtsrådets teknik- og miljøforvaltning at tilbagekalde den givne vandindvindingstilladelse efter bestemmelsen i vandforsyningslovens § 34 med øjeblikkelig virkning. Dette skete herefter ved skrivelse af 21. maj 1990 til dambruget. I skrivelse af 28. maj 1990 påklagede dambruget afgørelsen til Miljøstyrelsen, idet det blev gjort gældende, at helt ekstraordinære forhold, hvormed amtskommunen havde været fuldt bekendt, havde berettiget, at dambruget havde oppumpet de vandmængder, der havde været nødvendige for at afværge de værste skader af en konstateret forurening. Det op-

lystes under sagens behandling, at der siden maj 1989 uafbrudt var indvundet ca. 17 l/sek. fra boringen, svarende til ca. 536.100 m³/år, og at dambruget ikke agtede at ændre indvindings omfang til det i tilladelsen fastsatte. I skrivelse af 30. november 1990 stadfæstede Miljøstyrelsen Ringkjøbing Amtskommunes afgørelse af 21. maj 1990. I ansøgning dateret den 20. august 1990 ansøgte dambruget om tilladelse til indvinding af 600.000 m³ grundvand pr. år. Som baggrund for ansøgningen anførtes "en kraftig forurening af vandløb med stor dødelighed og kraftig deformering af fiskene til følge, og derfor er det nødvendigt med en fortynding af vandet. Der pumpes i øjeblikket ca. 600.000 m³ årligt." I skrivelse af 21. december 1990 meddelte amtsrådet dambruget afslag på det ansøgte. I skrivelse af 3. januar 1991 påklagede dambruget afgørelsen til Miljøstyrelsen. I en afgørelse af 1. oktober 1991 ændrede Miljøstyrelsen amtsrådets afgørelse af 21. december 1990 således, at der blev givet dambruget tilladelse til indvinding af grundvand på vilkår bl.a., at der højst må indvindes 150.000 m³ grundvand pr. år med 50 m³ pr. time, og at udpumpningen fra anlægget skulle registreres med vandmåler, som skulle være monteret senest 3 måneder fra afgørelsens dato.

Vedrørende dambrugets økonomiske forhold er der under sagen oplyst følgende:

I skrivelse af 26. februar 1988 til Ringkjøbing Amtskommune tilbød dambrugets interessenter at afhænde dambruget til amt-kommunen/staten for 7.200.000 kr. på nærmere angivne vilkår. I en salgsopstilling opgjordes overskud efter driftsherreløn til forrentning af den investerede kapital angivet i tusinde kroner i 1984 til 679, i 1985 til 718, i 1986 til 469 og i 1987 til 246. Gennemsnit af årene 1984, 1985 og 1986 anførtes herefter angivet i tusinde kroner til 622, idet det anførtes, at driftsåret 1987 ikke var medregnet i gennemsnitsberegningen, idet dette år var påvirket stærkt i negativ retning af stor produktionsnedgang og fiskedødelighed på grund af konstateret fenolforurening af vandløbet, som formentlig var startet allerede i 1986. Med udgangspunkt i den gennemsnitlige effektive obligationsrente på ca. 11% vil efter det anførte den kapital, der skal til for at indbringe en renteindtægt, svaren-

de til det gennemsnitlige overskud, andrage mellem 6,8 mill. kr. og 7,7 mill. kr. I salgsopstillingen er det endvidere anført, at såfremt der må påregnes en indtægtsnedgang for driftsherren på f.eks. 50.000 kr. pr. år, bør afståelsessummen for virksomheden forhøjes med kapitalværdien heraf, svarende til 500-550.000 kr. baseret på en rente på 10-11%. I et møde i nævnet den 9. marts 1990 erklærede dambrugsejerne, at de var stærkt utilfredse med, at der ikke var sket noget i anledning af salgstilbudet af 1988, som de anførte, var afgivet på amtskommunens opfordring. De anmodede om, at der blev taget stilling til salgstilbudet forinden fredningssagens videre behandling. Efter at Skov- og Naturstyrelsen i skrivelse af 18. maj 1990 til Ringkjøbing Amtskommune havde erklæret, at den i 1988 fremsatte tilbudspris var alt for høj, hvorfor der ikke for tiden fandtes noget grundlag for statens eventuelle erhvervelse af dambruget, besluttede amtsrådet den 19. juni 1990 at anbefale, at fredningssagen fremmedes i princippet som nu fremlagt for fredningsnævnet, og at det vedrørende dambruget fortsat blev forsøgt, om der kunne opnås enighed om salg til staten. Den 3. december 1990 afholdtes der påny et møde i fredningsnævnet, hvorunder dambrugsejerne nærmere redegjorde for deres erstatningskrav, der i skrivelse af 28. november 1990 til nævnet fastholdtes på 7.200.000 kr. Det oplystes, at i modsætning til de fleste af Danmarks knap 500 dambrug er dambruget miljøgodkendt efter miljøbeskyttelseslovens kap. 5. Miljøgodkendelsen af 15. december 1983 meddelte dambruget tilladelse til at anvende 150 tons foder pr. år, svarende til en produktion på ca. 130 tons fisk årligt. Forudsætningen for miljøgodkendelsen var, at dambruget blev totalt ombygget, og for en omkostning på ca. 2.800.000 kr. blev dambruget totalt ombygget i perioden april 1984-december 1985, således at dambruget nu fremtræder som et fuldt færdigt og yderst rationelt anlæg i beton med 39 bassiner og 7 slamacceleratorer. En forurening i 1988 og 1989 påvirkede driften, og resultatet i 1988 var før finansiering angivet i tusinde kroner 462, hvilket hænger sammen med udgiften til vandprøver og undersøgelser, tab af ægproduktion, indkøb af æg samt døde fisk, idet det anførte tal uden alle disse udgifter ville have været 784. I 1989 var resultatet før finansiering angivet i tusinde kroner kun 245, idet der var yderligere store udgifter i anledning af forureningen, herunder også vedrørende deformerede fisk, og det anførte tal

ville uden alle disse udgifter have været kroner 770. I de første 9 måneder af 1990 havde resultatet før finansiering derimod angivet i tusinde kroner været 1.085, idet der i 1990 er foretaget en omlægning af driften, således at driften er tilpasset forureningssituationen. Soges forureningsindvirkningen på 1988- og 1989-resultatet elimineret, nås en gennemsnitlig årlig indtjening før renter på 1.113.000 kr., og baseret på en intern rente på 10% kan dambruget efter sædvanlige principper ansættes til en værdi på 11.130.000 kr. I kendte tilfælde, hvor dambrug er solgt, var priserne henholdsvis 5.000.000 kr. og 4.000.000 kr., og der var da tale om dambrug, der ikke var miljøgodkendte, og som alene bestod af jorddamme, og hvor dambrugsanlægget i betydelig grad var nedslidt. Dambruget bad i skrivelse af 6. oktober 1989 amtskommunen foranledige, at Vinderup Kommune udstedte et påbud om fjernelse af forureningen, der skyldtes affald fra afbrænding af kabler, og først den 1. november 1990 forelagde amtskommunen en uenighed om, hvem opgaven påhvilede, for Miljøstyrelsen, der først i skrivelse af 13. marts 1991 afgjorde, at opgaven påhvilede Vinderup Kommune. Dambruget gør gældende, at spørgsmålet om de oppumpede vandmængder under disse omstændigheder ikke kan påvirke erstatningsfastsættelsen. Erfaringen i den forløbne tid har iøvrigt vist, at en væsentlig del af forureningen kan klares ved bundfældning. Er det muligt, ønsker ejerne gerne at bevare ejendomsretten til den del af det lille matr.nr. 1n, hvorfra kildevældet springer, også selv om det fredes, idet man ønsker at have mulighed for at få de i sagen trufne afgørelser undergivet en nærmere forvaltningsretlig afgørelse.

Nævnet finder, at det med henblik på at opnå en forbedring af vandkvaliteten i Stubbergård Sø er nødvendigt at hindre fortsat dambrugsdrift på stedet, og at dette må ske ved, at ejendommen matr.nr. 1m, 1n, 7g samt 1l og 7f Hjelm heder, Sevel, afstås af Stampestrømmens Dambrug I/S v/ Niels Pedersen og Ejnar Sørensen til staten, idet det samtidig bestemmes, at der ikke på ejendommen må drives dambrug. Afståelsen sker iøvrigt til staten v/ miljøministeriet på følgende vilkår:

1. Afståelsen indbefatter ejendommens bygninger og dambrugsbassiner, således at det overlades til miljøministeriet at sælge ejendommene med bygninger med de vilkår, der iøvrigt fastsattes under den verserende fredningssag, og at fore-

tage en reetablering af området. Ejerne er inden afståelsen berettiget til, men ikke forpligtet til at nedbryde dambrugsanlægget med de egentlige driftsbygninger, der kun har anvendelsesmulighed i forbindelse med dambrugsdrift.

2. Afståelsen indbefatter ikke driftsmateriel og besætning. Ejerne skal på overtagelsesdagen selv have sørget for ryddeliggørelse for dette.
3. Der må ikke efter afståelsen finde dambrugsdrift sted på ejendommene.
4. Afståelsen finder sted med udgangen af den måned, i hvilken der er forløbet 1 år fra den endelige afgørelse om afståelsen og anses også økonomisk at være sket pr. denne dato. Ejerne kan dog i tidsrummet fra den endelige afgørelse til den anførte frist stille ejendommene til rådighed for staten til et tidligere afståelsestidspunkt, og afståelsen vil da i økonomisk henseende regnes for at være sket pr. denne dato.
5. Servitutterne, der er tinglyst på de nævnte ejendomme, oprettholdes. Alle øvrige rettigheder til eller over det afståede bortfalder, jfr. naturfredningslovens § 22, stk. 2.
6. Til brug for den fortsatte fredningssag udarbejder Ringkøbing Amtskommune en plan over, hvilke foranstaltninger der skal foretages vedrørende Stampestrømmen i forbindelse med dambrugets nedlæggelse, hvilken plan udfærdiges efter samråd med de tilstødende lodsejere og indeholder en vurdering af konsekvenserne for disse, såfremt planen indeholder forhold, der kan medføre en vandstandshævning i moseområderne eller iøvrigt en vandstandshævning i forhold til den nuværende, eller såfremt planen medfører et ændret forløb, der kan berøre lodsejernes interesser. Der redegøres herunder tillige for, om bestående servitutter om benyttelse af vand eller udnyttelse af Stampestrømmen iøvrigt skal bortfalde eller ændres. Nævnet vil herefter tage stilling til den opstillede plan i forbindelse med den fortsatte fredningssag.

Vedrørende erstatning for afståelsen:

Nævnet finder, at de af Stampestrømmens Dambrug I/S anførte tal

vedrørende driftsoverskud må lægges til grund for en vurdering af dambrugets værdi, men at erstatningen ikke kan gives på et grundlag, hvorefter der ses bort fra det driftstab, som den påståede forurening har medført. Nævnet finder, at navnlig driftstallene for 1986, 1987 og 1988 op imod fredningssagens rejsning må tillægges betydning, hvorimod der kun kan tillægges resultaterne for de følgende år begrænset betydning, idet disse resultater er opnået på grundlag af en vandindvinding, der langt overstiger det tilladte, selv efter Miljøstyrelsens senere afgørelse af 1. oktober 1991. Der har i årene 1986, 1987 og 1988 været et overskud før afskrivning og finansiering på henholdsvis 719.000 kr., 476.000 kr. og 462.000 kr., og med fradrag for driftsherreløn udgør overskud til forrentning af den investerede kapital herefter i de anførte år henholdsvis 469.000 kr., 246.000 kr. og 259.000 kr. Nævnet finder dog, at der for så vidt angår det sidstnævnte tal bør ske en regulering i anledning af vandprøver og undersøgelser på grund af den påståede forurening, hvilke prøver og undersøgelser ikke kan antages at angå den egentlige drift, således at det regulerede overskud til forrentning af den investerede kapital for 1988 i stedet udgør 402.000 kr. Det gennemsnitlige overskud til forrentning af den investerede kapital udgjorde herefter for de pågældende år 372.000 kr. Nævnet finder dog på baggrund af de oplyste tal for tidligere år og for det senere opnåede driftsresultat, at det må antages, at der efter de iværksatte foranstaltninger for at imødegå den påståede forurening også med en lovlig vandindvinding efter den nu meddelte tilladelse ville være muligt for ejerne at opnå et i forhold hertil forbedret driftsresultat.

Nævnet fastsætter herefter erstatningen til 4.5 mill. kr., hvortil bør tillægges et beløb for mistet fri bolig ved afståelsen, hvilket beløb fastsættes til 250.000 kr. Den samlede erstatning udgør herefter 4.750.000 kr. Nævnet tilkender herudover i godtgørelse for udgifter til sagkyndig bistand 85.000 kr. Den anførte erstatning og de anførte sagsomkostninger udredes af statskassen og amtskommunen med henholdsvis 3/4 og 1/4.

T h i b e s t e m m e s :

Ejendommene matr.nr. 1m, 1n, 7g, 1l og 7f Hjelm heder, Sevel,

tilhørende Stampestrømmens Dambrug I/S v/ Niels Pedersen og Ejnar Sørensen afstås til staten v/ miljøministeriet på ovennævnte vilkår.

Der tillægges Stampestrømmens Dambrug I/S v/ Niels Pedersen og Ejnar Sørensen 4.750.000 kr. i erstatning for afståelsen samt 85.000 kr. i sagsomkostninger.

Udgifterne fordeles med 3/4 til statskassen og 1/4 til Ringkøbing Amtskommune.

Løvbjerg Nielsen

Jens Nederby

Leif Novrup

Udskriftens rigtighed bekræftes.

FREDNINGSNÆVNET FOR RINGKØBING
AMTS FREDNINGSKREDS, den 22. juni 1992.

P.n.v.

Løvbjerg Nielsen

DISPENSATIONER>

Afgørelser – Reg. nr.: 07828.00

Dispensationer i perioden: 17-08-2006

Herning, den 17. august 2006
R.A.F. 37/06

Skov- og Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø.

SCANNET

Søgt i
Naturstyrelsen

18 AUG. 2006

Ringkjøbing Amt er d.d. tilskrevet således:

”Ringkjøbing Amt, Damstrædet 2, 6950 Ringkøbing, ansøger om dispensation til terrænændringer med det formål at dække jordforureningen ved Stampestrømmen, matr. nr. 12c og 12e, Hjelm Hede, Sevel, Vinderup kommune. – R.A.F. 111/89 – Stampestrømmen.

Efter en besigtigelse den 3. august 2006, hvori foruden nævnet deltog Vinderup kommune, Danmarks Naturfredningsforening og ansøgeren Ringkjøbing amt, skal nævnet i medfør af Naturbeskyttelseslovens § 50 meddele, at der kan gives tilladelse til, at amtet udfører de nødvendige terrænændringer for at tildække den forurenede jord med geotekstil og ca. ½ meter jord. Jorden kan tages fra de mindre bunker af opgravet materiale, der er nord for det forurenede areal. Tilladelsen gives, da det ansøgte ikke findes at være i strid med fredningens formål.

Nævnet har navnlig lagt vægt på, at det anses for bedre for området, at det forurenede areal tildækkes end henligger i den nuværende tilstand. Herved forbedres områdets rekreative værdi, og forureningen spredes ikke yderligere.

Nævnet henstiller dog, at den forurenede jord skrabes sammen inden tildækningen. Nævnet henstiller også, at den forurenede jord senere må blive fjernet.

Tilladelsen bortfalder, såfremt den ikke er udnyttet inden 3 år fra tilladelsens meddelelse, jfr. Naturbeskyttelseslovens § 66, stk. 2.

Afgørelsen kan efter lov om Naturbeskyttelse, § 78, stk. 3, jfr. § 87 inden 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt, påklages til Naturklagenævnet.

Klagen skal indgives skriftligt til dette fredningsnævn på den nedenfor anførte adresse.

Det er en betingelse for Naturklagenævnets behandling af Deres klage, at De indbetaler et gebyr på 500 kr. til Naturklagenævnet. Nævnet vil sende Dem en opkrævning på gebyret, når nævnet har modtaget klagen fra fredningsnævnet. Naturklagenævnet vil ikke påbegynde behandlingen af klagen, før gebyret er modtaget. Betales gebyret ikke inden for den fastsatte frist på 14 dage, afvises klagen fra behandling. Vejledning om gebyrordningen kan findes på Naturklagenævnets hjemmeside www.nkn.dk

FREDNINGSNÆVNET FOR RINGKJØBING AMT

Gebyret tilbagebetales, hvis der gives helt eller delvist medhold i klagen.

En tilladelse må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet. Er klage iværksat, kan tilladelsen ikke udnyttes, medmindre klagemyndigheden bestemmer andet.

Det bemærkes, at ansøgeren ikke herved er fritaget for at søge eventuelle andre tilladelser, som lovgivningen måtte kræve”,

hvilket herved meddeles til Deres orientering.

Med venlig hilsen

H. Stamp